T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2015 / 466
KARAR NO : 2015 / 468
KARAR TR : 1.6.2015

ÖZET : 2918 sayılı Yasadan kaynaklanan sorumluluk davasının ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

K A R A R

Davacılar : 1- A.İ.S. 3- R.İ. (S.)
2- M. S. 4- M.S.
Vekili : Av. T. H.
Davalılar : 1- Karayolları Genel Müdürlüğü
2- Al.Sig.A.Ş.
Vekili : Av. G. Ç.
3- Milli Eğitim Bakanlığı'na izafeten Patnos Milli Eğitim Müdürlüğü

O L A Y : Davacı vekili dava dilekçesinde; "Ekte sunmuş olduğumuz nüfus kayıt örneğinden anlaşıldığı üzere müvekkillerin aile efradından olan müteveffa Ö.S., yine ekte sunmuş olduğumuz Patnos Cumhuriyet Başsavcılığınca yürütülen 2012/.....nolu soruşturma dosyasının suretinden de anlaşıldığı üzere 16.11.2012 tarihinde Ağrı-Van karayolu Değirmendüzü Köyü civarında meydana gelen trafik kazası neticesinde vefat etmiştir. Trafik kazası görünen anlamda tek taraflı olup, 3 kişinin ölümüyle sonuçlanmıştır.

Yaşanan trafik kazası neticesinde müvekkillerin yakını olan Ö.S.'in vefatının davalıların ortak kusuru sonucu meydana geldiği; sunacağımız beyan ve deliller ile birlikte, konuya ilişkin Patnos Cumhuriyet Başsavcılınca yürütülen dosyadaki delillerin incelenmesi ve tanıkların beyanının alınması ve keşif icrası neticesinde, Sayın Mahkemece yapılacak nitelendirme ve değerlendirme sonucu anlaşılacaktır. Yaşanan kazanın müteveffanın ölümü ile sonuçlanması mutlak suretle davalıların kusuru ile gerçekleşmiştir ve davalıların, kanuni yükümlülükleri ve kusurları ve sebebiyetleri nispetinde maddi ve manevi zararları karşılama zorunlulukları söz konusudur.

Aşağıda ayrıntısı ile izah edileceği üzere; müteveffanın ölümü ile birlikte anne ve babası, müteveffanın mevcut ve öngörülen ve belirlenebilen desteğinden yoksun kalmışlardır. Bunun yanı sıra; müteveffanın anne ve babası ve kardeşleri, maddi bir değer biçilmesi mümkün olmayan, yenilenmesi, iadesi, ikamesi ve tesellisi bulunmayan bir kayıp yaşamış ve tarifi mümkün olmayan büyük bir acı ve ızdırabın ömre kafi esaretine mahkum olmuşlardır. Yaşanan acı, ızdırap ve elemin derecesi ve mahiyeti Sayın Mahkemenin malumudur.

Zararın tazmin yükümlülüğü ve kusur durumu davalılar açısından ayrı ayrı değerlendirildiğinde;

Davalı sigorta şirketi, aracın sigortalı olması, yapılan sigorta sözleşmesi ve bunun sonucu olarak uyulması gereken kanun icabı, sözleşmede belirtilen limit kadarıyla maddi tazminattan sorumludur. Zira ekte sunmuş olduğumuz belgelerden aracın Karayolu Motorlu Araçlar Zorunlu Mali Sorumluluk Sigortası kapsamında sigortalı olduğu ve sigorta poliçesinin tarafının davalı A.Sig. A.Ş. olduğu açıktır.

Müvekkillerin murisi olan Müteveffa Ö.'in kazaya konu araçta olduğu ve kazanın gerçekleşmesinde kusurunun bulunmadığı aşikardır. Davalı şirkete zorunlu trafik sigortası ile sigortalı araçta yolcu olarak bulunan davacılar murisinin, meydana gelen trafik kazası neticesinde kendisinin ölümü sonucu onun desteğinden yoksun kalanların aracın işleteninden dolayısıyla onun hukuki sorumluluğunu üzerine alan sigortacıdan sigorta tazminatı isteyebileceği malumdur. Bilindiği üzere, zorunlu trafik sigortasında sigortacı, 2918 Sayılı Karayolları Trafik Kanununun 91.maddesiyle, işletenin aynı yasanın 85/1. maddesinde öngörülen hukuki sorumluluğunu üzerine almış bulunmaktadır.

Yaşanan kaza sonucu gerçekleşen ölüm olayı nedeniyle davacılar destekten yoksun kalmışlardır. Bu aşamada maddi tazminat talebimizi düşük ve fazlaya ilişkin haklarımızı saklı tutmuş bulunmaktayız. Sayın Mahkemece yoksun kalman destek miktarının belirlenmesine, sigorta poliçesi limiti dahilinde kalıyorsa tamamına, sigorta limitini aştığı taktirde limit dahilinde kalan kısmının tazminat olarak ödenmesine karar verilmesini talep ediyoruz.

Gerçekleşen kazaya dair yürütülen soruşturma dosyası içerisinde bulunan kaza tespit tutanağı, fotoğraflar, ifade tutanakları ve tüm bilgi ve belgelerden de anlaşılacağı üzere; ölüme sebebiyet veren kaza olayı, karayollarının kusuru

neticesinde meydana gelmiştir. Zira kazanın gerçekleştiği bölünmüş yol, yıllardır çalışma halinde olan Patnos-Erciş arası karayolunun bir parçası olup, bir çok kazaya sebebiyet vermiş, sabıkalı ve sorunlu bir yoldur. Yapım çalışmaları sözde bitmiş olan daha doğru bir ifade ile bitmiş olması gereken yol, aslında yol yapım çalışmalarının en tehlikeli aşaması olarak bilinen stabilize halden daha kötü ve tehlikeli bir vaziyettedir.

Kaza tespit tutanağından ve fotoğraflardan da anlaşılacağı üzere; kaza, kendi şeridinde seyir halinde olan aracın mucurlu bölgeye girmesi neticesinde kayması ve akabinde uçuruma yuvarlanması sonucu meydana gelmiştir. Yolun sağ şeridinin kesik çizgilerine kadar mucurun hakim olduğu, yolun asfalt değil neredeyse çakıl yol olduğu, sağ şerit çizgisinin mucur ve bozukluk nedeniyle hiç olmadığı, kaza yeri yüksek ve köprü üstü olmasına rağmen herhangi bir bariyerin bulunmadığı, mevcut tehlikeye işaret eder nitelikte yani mucurlu alanın varlığına işaret eden ikaz veya yönlendirme mahiyetinde herhangi bir işaret veya levhanın olmadığı, yolun bitimi olan uçurum dibinde kaymaya ve kaydırmaya müsait ve sıkıştırılmamış ve desteklenmemiş yığıntı bir zeminin olduğu ve olası bir kazaya buyur edildiği ve göz yumulduğu aşikardır.

Önemle belirtmek gerekir ki;

Aslında olay yerinde bir trafik kazası meydana gelmemiştir. Olay, bir aracın mucur nedeniyle kaymasından ibarettir. Öyle ki, uçurumun dibine gelinceye kadar gerek araç gerekse araç içerisinde bulunanlar herhangi bir hasar görmemişlerdir ve araç takla dahi atmamıştır. Soruşturma dosyasından da anlaşılacağı üzere araç, uçurumun ağzına kadar kaymış, durma noktasına gelmiş ve bariyerin olmaması nedeniyle, uçurumun dibindeki desteksiz yığıntının üzerinde kaymış ve 10 metreyi aşkın bir yükseklikten aşağı çakılmıştır. Zaten, soruşturma dosyasındaki beyanlar, araçtaki hasarın oluşum şekli ve araçta ölen şahısların aldıkları darbeler ve ölüm şekilleri bu hususu doğrulamaktadır. Özetle belirtmek gerekir ise; şayet yolun kenarında bariyerler olsa idi, dava konusu olay belki birkaç sıyrık ile atlatılacak mahiyette bir olay idi. Ancak karayolları yetkililerinin sorumsuzluğu ve tedbirsizliği nedeniyle araç önce kaymış ve yine sorumsuzluk ve tedbirsizlik nedeniyle araç uçurumdan yuvarlanmış ve müvekkillerin murisinin hayatını kaybetmesine sebep olunmuştur. İşin ilginç ve vahim olan tarafi ise; kazanın gerçekleşmiş olduğu mahalde bu gün itibariyle yol halen mucurludur ve halen bariyer yapılmamıştır. Bu husus ta, davalı karayollarının sorumsuzluğunu ve tedbirsizliğini ortaya koymaktadır. İş bu yargılama kapsamında yapılacak olan keşif icrası ve düzenlenecek olan bilirkişi raporunun ardından, Karayollarının kusuru açık bir şekilde anlaşılacaktır.

Ayrıca ve önemle belirtmek gerekir ki; yapılan yol çalışmalarında yaşanan aksaklığın ve sorumsuzluğun belirlenmesi noktasında olay yerinde ne zamandan beri yol çalışmasının yapıldığı, ihale, teslim ve kabul tarihinin ne olduğu önemlidir. Bu hususların ilgili birimlerden sorulmasını talep ediyoruz.

Patnos Milli Eğitim Müdürlüğünün, yaşanan ölüm olayında bariz ve ağır kusuru söz konusudur. Ayrıntısını yargılama safahatında izah edeceğimiz üzere; müteveffa öğrenci olması hasebiyle taşımalı eğitim kapsamında ve Milli Eğitim Müdürlüğünün organizesi ve talimatı ve denetimi çerçevesinde servis aracılığıyla eğitim hayatını sürdürmek durumunda kalmıştır. Bu durum, eğitim ve öğretimine devam etmek isteyen ve eğitim hayatında başarılı olan müteveffanın köyde ikamet ediyor olması ve mevcut uygulama nedeniyle zorunluluk arz etmektedir. Olay günü, Milli Eğitim Müdürlüğünce tahsis edilmiş olan servis aracı müteveffayı ve diğer öğrencileri köyden almış ve okula bırakmış akabinde ise işinin olduğundan ve başka bir servise (şehirler arası) çıkacağından bahisle öğrencileri köye geri götürmeyeceğini belirtmiş ve nitekim öyle de yapmıştır.

Yargılama safahatında sunacağımız tanıkların beyanlarının alınması neticesinde de anlaşılacağı üzere; servis yetkilisi, müteveffanın da aralarında bulunduğu öğrencilerin köye gidiş yol paralarını şehir esnafından bir şahsa bırakmış, seçme şansları olmayan ve köye gitmek zorunda olan öğrenciler yol paralarını bırakılan şahıstan almış ve araç bulma yoluna gitmişlerdir. İşin esasında davalı kurumun sorumluluğu altında olan ve Devlet güvencesinin ve güvenilirliğinin şemsiyesinde eğitim gören ve aileleri tarafından emanet edilen bu çocukların belirsiz ve herhangi bir sorumluluk ve yükümlülük taşımayan tesadüfi şahısların inisiyatifine bırakılması, muhtemel tehlikelere maruz bırakılması, görevin yerine getirilmemesi ve öğrencilerin mağduriyetine sebebiyet verilmesi affi mümkün olmayan bir durumdur. Servis aracı ile götürülmesi zorunlu olan müteveffanın, bu yönde yükümlülük ve sorumluluk sahibi olan bir kurum bünyesinde çalışan kişi veya kişilerce; günlerin kısa olduğu ve köy içine kadar gidecek bir araç bulmanın neredeyse imkansız olduğu kış gününde kaderine bırakılması vahimdir ve elzemdir. Olması gerektiği gibi servis aracı ile okuldan eve dönmesi halinde müteveffa kazaya konu araca hiç binmeyecek ve binmek zorunda kalmayacak ve kazaya muhatap olmayacak ve müvekkiller böylesi bir acıya maruz bırakılmayacaklardı. Davalı Milli Eğitimin, dava konusu olayda kusurlu olduğu, Ö. S.Ç'in vefatına ve müvekkillerin maddi ve manevi kaybına ve acılı bir ailenin doğmasına sebebiyet verdiği açıktır. Müteveffa, davalı kurumun gözetim, denetim ve sorumluluğu altında iken; kendi kusuru dışında ve kurumun görevlendirdiği kişinin inisiyatifi doğrultusunda ve çaresiz bir şekilde kazanın gerçekleştiği araca binmek zorunda kalmıştır.

Yargılama safahatında, konuyu muhatapların ve tanıkların isim ve adresleri ile birlikte ve ayrıntılı bir şekilde Sayın

Mahkemeye sunacağız.

Müteveffa; henüz ömrünün baharında olan, çalışkan ve gelecek vaad eden bir öğrenci olması ve her şeyden önce bir evlat olması hasebiyle yaşanan acı ve ızdırap malumdur ve izahtan uzaktır.

Yaşanan olay nedeniyle; müteveffanın anne ve babası, talebimizin çok üstünde bir oranda maddi kayba uğramış ve gerek anne ve baba gerekse kardeşler, telafisi mümkün olmayan ve bir ömür boyu üzerlerinden atamayacakları ve maddi karşılığı tasvir edilemeyecek kadar büyük bir elem ve kedere bulanmışlardır. Yaşanan üzüntünün tarifi imkansızdır ve izahı mümkün değildir.

Davaya konu olay ve sorumluluklar noktasında ve kazanın oluş şekli noktasında; ilgili Yargıtay içtihatları, fotoğraflar ve video görüntüleri yargılama safahatında Sayın Mahkemeye tarafımızca sunulacaktır.

Arz edilen durum sonucu müvekkillerin murisi olduğu Ö.S. vefat etmiş, müvekkiller büyük acı ve ızdıraba katlanmak durumunda kalmış, büyük manevi çöküntüye uğramış ve maddi ve manevi kayıplara maruz kalmışlardır. Müvekkiller, sorumsuzluklar, tedbirsizlikler ve ihmaller nedeniyle yaşanan ölüm olayının acısını, doğal bir olayın değil doğal olmayan ve kabul edilemez uygulamaların ve uygulayıcıların olaya sebep olması nedeniyle bir kat daha fazla yaşamaktadırlar. Bu nedenle, fazlaya ilişkin tüm dava ve talep haklarımız saklı kalmak kaydıyla; Meydana gelen trafik kazası sonucu gerçekleşen ölüm olayı neticesinde, Davalı sigorta şirketi maddi tazminattan diğer davalılar ise maddi ve manevi tazminattan sorumlu olmak üzere; müvekkillerin maddi ve manevi kayıplarına karşılık olarak toplamda 227.000,00 TL'nin davalılardan kusurları ve sorumlulukları nispetinde ve dava tarihinden itibaren işleyecek yasal faizi ile birlikte müştereken ve müteselsilen tahsiline karar verilmesini Sayın Mahkemeden talep etme zarureti hâsıl olmuştur.

Yukarıda arz ve izah edilen nedenlerle;

Fazlaya ilişkin tüm dava ve talep haklarımız saklı kalmak kaydıyla; Meydana gelen trafik kazası sonucu gerçekleşen ölüm olayı neticesinde, Davalı sigorta şirketi maddi tazminattan diğer davalılar ise maddi ve manevi tazminattan sorumlu olmak üzere; Defin ve taziye Masrafları için 17.000,00 TL, müteveffanın anne ve babası olan müvekkiller A.S. ve eşi M.S.'in maddi ve manevi kayıplarına karşılık olarak, 100.000,00 TL maddi ve 50.000,00 TL manevi tazminat; manevi kayıplarına karşılık olarak müteveffanın kardeşleri olan müvekkiller R. S. için 10.000.00TL, F.S. için 10.000,00TL, A.S. için 10.000.00TL, M.S. için 10.000,00TL, A. S. için 10.000.00TL, R. İ. (S.) için 10.000,00TL manevi tazminat olmak üzere (117.000,00 TL maddi ve 110.000,00 TL manevi olmak üzere toplam 227.000,00 TL) toplamda 227.000,00 TL'nin davalılardan kusurları ve sorumlulukları nispetinde ve dava tarihinden itibaren işleyecek yasal faizi ile birlikte müştereken ve müteselsilen tahsiline, yargılama gideri ve ücreti vekâletin karşı tarafa tahmiline karar verilmesini bilvekale saygıyla arz ve talep ederiz." demek suretiyle adli yargı yerinde dava açmıştır.

Patnos Asliye Hukuk Mahkemesi: 12.12.2013 gün ve E:2013/158, K:2013/682 sayı ile; "Dava, trafik kazasından kaynaklanan maddi ve manevi tazminat talebine ilişkindir.

Davacılar 16.11.2012 tarihinde gerçekleşen trafik kazasında davalıların ortak kusurlarının bulunduğu iddiası nedeniyle yakınları Ö.S.'in vefat etmesi neticesinde maddi ve manevi tazminat talep etmiştir.

Davalı Allianz Sigorta A.Ş. ye yönelik açılan davanın HMK'nın 167. Maddesi uyarınca ayrılmasına ve ayrı bir esasa kaydedilmesine karar verilmiştir.

Davalılar Karayolları Genel Müdürlüğü ve Milli Eğitim Bakanlığına yönelik açılan davanın incelenmesinde;

Davalı Karayolları Genel Müdürlüğü hakkında; yol çalışmalarında aksaklığın, bozukluğun ve yolun mucurlu olduğu, Davalı Milli Eğitim Bakanlığı hakkında taşımalı eğitim gereğince denetimi yapmadığı belirtilerek servis aracı ile götürülmediğinden bahisle müteveffanın vefatında sorumlu olduğu iddia edilmiştir. Bir kamu hizmeti görmekle yükümlü olan davalı T.C. Karayolları Genel Müdürlüğü karayollarının yapım ve onarım hizmetleri sırasında verdiği zararlardan dolayı özel hukuk hükümlerine tabi değildir. Aynı şekilde taşımalı eğitim, davalı Milli Eğitim Bakanlığının idari görevi kapsamında kalmaktadır. Hizmet kusurundan kaynaklanan zararlar yönünden idare aleyhine tam yargı davasının idari yargı yerinde açılması gereklidir. İdari eylemlerden ve işlemlerden kaynaklanan ölümlerden dolayı açılan tazminat davalarında görevli mahkeme Asliye Hukuk Mahkemesi değildir. 2576 sayılı Bölge İdare Mahkemeleri, İdare Mahkemeleri ve Vergi Mahkemelerinin Kuruluşu ve Görevleri Hakkında Kanunun 5/1-b ve 2522 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 2/1-b maddesi uyarınca İdari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları doğrudan muhtel olanlar tarafından açılan tam yargı davalarında ve dava konusu olay nedeniyle talep edilen netice açısından idare mahkemelerinin görevli olduğu ortaya çıkmaktadır. Açıklanan nedenlerle yargı yolu bakımdan mahkememizin görevsizliğine karar verilmiştir." şeklindeki gerekçesiyle davanın görev yönünden reddine karar vermiş, tarafların kararı temyiz etmemesi üzerine karar kesinleşmiştir.

Davacılar vekili aynı istemle bu kez Karayolları Genel Müdürlüğü'ne izafeten Karayolları 11.Bölge Müdürlüğü ile Milli Eğitim Bakanlığı'na izafeten Patnos Milli Eğitim Müdürlüğü'nü davalı olarak göstermek suretiyle idari yargı yerinde dava açmıştır.

Erzurum 2.İdare Mahkemesi: 22.01.2015 gün ve E:2014/267, K:2015/63 sayılı kararı ile özetle; "...Öte yandan 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun 19.01.2011 günlü Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 6099 sayılı Kanunun 14'üncü maddesiyle değişik 110'uncu maddesinde; işleteni veya sahibi Devlet ve diğer kamu kuruluşları olan araçların sebebiyet verdiği zararlara ilişkin olanları dâhil, bu Kanundan doğan sorumluluk davaları, adli yargıda görüleceği hükme bağlanmıştır.

Dava dosyasının incelenmesinden; davacılar tarafından Ö.S.'in vefatından kaynaklanan maddi ve manevi tazminat istemiyle daha önce Patnos Asliye Hukuk Mahkemesi'nin 2013/158 esas sayılı dosyasında Karayolları Genel Müdürlüğü, Milli Eğitim Bakanlığı ve Allianz Sigorta A.Ş.'ye karşı açılan davada, önce adı geçen sigorta şirketine yönelik davanın Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 167'nci maddesi uyarınca ayrı bir esasa kaydına karar verildiği ve diğer iki davalı idare davalı olarak kalmak üzere bakılan davada ise 12.12.2013 günlü, 2013/682 sayılı kararla davanın idari yargının görevli olduğu gerekçesiyle görev yönünden reddine karar verildiği, bu kararın 17.02.2014 tarihinde kesinleşmesi üzerine bakılan davanın açıldığı görülmektedir.

Olayda, tazmin isteminin her iki idarenin farklı olaylara ilişkin sorumluluk iddialarına dayandırıldığı, yargılama yapılırken de her iki idarenin sorumluluğunun olup olmadığı, varsa sorumluluğunun kaynağı hususunda farklı irdeleme yapılacağından, Milli Eğitim Bakanlığına karı ayrı Karayolları Genel Müdürlüğü'ne karşı ayrı dilekçelerle dava açılması gerekmektedir.

Açıklanan nedenlerle; 2577 sayılı Kanunun 5/1 'inci maddesi hükmüne uygun bulunmayan dava dilekçesinin, anılan kanunun 15'inci maddesinin 1 'inci fikrasının (d) bendi gereğince bu kararın tebliğ tarihini izleyen günden itibaren 30 gün içinde 5'nci maddeye uygun şekilde düzenlenerek yeniden dava açılmak üzere reddine" şeklinde karar vermiştir.

Bunun üzerine davacı vekili sadece Karayolları Genel Müdürlüğü'ne izafeten Karayolları 11.Bölge Müdürlüğünü davalı olarak göstermek suretiyle aynı istemle yeniden idari yargı yerinde dava açmıştır.

Erzurum 2.İdare Mahkemesi: 19.03.2015 gün ve E:2015/271 sayı ile özetle; 2918 sayılı Kanundan doğan sorumlulukların adli yargı yerinde görülmesi gerektiğinden bahisle, 2247 sayılı Kanun'un 19.maddesi gereğince görevli yargı yerinin belirlenmesi için dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderilmesine ve dosya incelemesinin bu konuda Uyuşmazlık Mahkemesince karar verilinceye kadar ertelenmesine karar vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE:

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Serdar ÖZGÜLDÜR'ün Başkanlığında, Üyeler: Eyüp Sabri BAYDAR, Ali ÇOLAK, Nurdane TOPUZ, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Ayhan AKARSU ve Mehmet AKBULUT'un katılımlarıyla yapılan 1.6.2015 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27.maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; 2918 sayılı Kanun'dan kaynaklanan sorumluluk davasında adli ve idari yargı yerleri arasında 2247 sayılı Kanunun 19.maddesinde öngörülen biçimde görev uyuşmazlığı doğduğu, idari yargı dosyasının mahkemece, adli yargı dosyası da temin edilmek suretiyle Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim İsmail SARI'nın, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Uğurtan ALTUN'un davada adli yargının, Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın ise davada idari yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Davanın, trafik kazası nedeniyle maddi ve manevi tazminat istemiyle açıldığı anlaşılmaktadır.

2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 1.maddesinde, Kanunun amacının karayollarında can ve mal güvenliği yönünden trafik düzenini sağlayacak ve trafik güvenliğini ilgilendiren tüm konularda alınacak önlemleri belirlemek olduğu; "Kapsam" başlıklı 2. maddesinde, bu Kanunun trafikle ilgili kuralları, şartları, hak ve yükümlülükleri bunların uygulamasını ve denetlenmesini ilgili kuruluşları ve bunların görev, yetki ve sorumluluk, çalışma usulleri ile diğer hükümleri kapsadığı ve bu kanunun karayollarında uygulanacağı; 10. maddesinde, yapım ve bakımdan sorumlu olduğu yolları trafik düzeni ve güvenliğini sağlayacak durumda bulundurmanın gerekli görülen kavşaklara ve yerlere trafik ışıklı işaretleri, işaret levhaları koymak ve yer işaretlemeleri yapmanın Belediye Trafik birimlerinin görev ve yetkileri arasında olduğu belirtilmiştir.

Öte yandan 2918 sayılı Yasanın 19.01.2011 günlü Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 6099 sayılı Yasanın 14. maddesiyle değişik 110. maddesinde "İşleteni veya sahibi Devlet ve diğer kamu kuruluşları olan araçların sebebiyet verdiği zararlara ilişkin olanları dahil, bu Kanundan doğan sorumluluk davaları, adli yargıda görülür. Zarar görenin kamu görevlisi olması, bu fikra hükmünün uygulanmasını önlemez. Hemzemin geçitte meydana gelen tren-trafik kazalarında da bu Kanun hükümleri uygulanır.

Motorlu araç kazalarından dolayı hukuki sorumluluğa ilişkin davalar, sigortacının merkez veya şubesinin veya sigorta sözleşmesini yapan acentenin bulunduğu yer mahkemelerinden birinde açılabileceği gibi kazanın vuku bulduğu yer mahkemesinde de açılabilir"; Geçici 21. maddesinde de "Bu Kanunun 110 uncu maddesinin birinci fikrasının göreve

ilişkin hükmü, yürürlüğe girdiği tarihten önce idari yargıda ve Askeri Yüksek İdare Mahkemesinde açılmış bulunan davalara uygulanmaz" denilmiştir.

2918 sayılı Kanunun 110 uncu maddesinin birinci fikrasının iptali istemiyle Bursa 3. Asliye Hukuk Mahkemesi ve Batman 2.Asliye Hukuk Mahkemesince yapılan itiraz başvuruları üzerine konuyu inceleyen Anayasa Mahkemesi, şu gerekçesi ile anılan kuralı Anayasaya aykırı görmemiş ve iptal istemini oy birliğiyle reddetmiştir: "… Anayasa Mahkemesi'nin daha önceki kimi kararlarında da belirtildiği üzere, tarihsel gelişime paralel olarak Anayasa'da adli ve idari yargı ayrımına gidilmemiş ve idari uyuşmazlıkların çözümünde idare ve vergi mahkemeleriyle Danıştay yetkili kılınmıştır. Bu nedenle, genel olarak idare hukuku alanına giren konularda idari yargı, özel hukuk alanına giren konularda adli yargı görevli olacaktır. Bu durumda, idari yargının görev alanına giren bir uyuşmazlığın çözümünde adli yargının görevlendirilmesi konusunda kanun koyucunun mutlak bir takdir yetkisinin bulunduğunu söylemek olanaklı değildir. Ancak, idari yargının denetimine bağlı olması gereken idari bir uyuşmazlığın çözümü, haklı neden ve kamu yararının bulunması halinde kanun koyucu tarafından adli yargıya bırakılabilir. İtiraz konusu kural, trafik kazasında zarar görenin asker kişi ya da memur olmasına, aracın askeri hizmete ilişkin olmasına veya olayın hemzemin geçitte meydana gelmesi durumlarına göre farklı yargı kollarında görülmekte olan 2918 sayılı Kanun'dan kaynaklanan tüm sorumluluk davalarının adli yargıda görüleceğini öngörmektedir. İtiraz konusu düzenlemenin gerekçesinde de ifade edildiği gibi, askeri idari yargı, idari yargı veya adli yargı kolları arasında uygulamada var olan yargı yolu belirsizliği giderilerek söz konusu davalarla ilgili olarak yeknesak bir usul belirlenmektedir. Aynı tür davaların aynı yargı yolunda çözümlenmesi sağlanarak davaların görülmesi ve çözümlenmesinin hızlandırıldığı, bu suretle kısa sürede sonuç alınmasının olanaklı kılındığı ve bunun söz konusu davaların adli yargıda görüleceği yolunda getirilen düzenlemenin kamu yararına yönelik olduğu anlaşılmaktadır. Öte yandan, 2918 sayılı Kanun'da tanımlanan Karayolu şeridi üzerindeki araç trafiğinden kaynaklanan sorumlulukların, özel hukuk alanına girdiği konusunda bir tartışma bulunmamaktadır. İdare tarafından kamu gücünden kaynaklanan bir yetkinin kullanılması söz konusu olmadığı gibi, aynı karayolu üzerinde aynı seyir çizgisinde hareket eden, bu nedenle aynı tür risk üreten araçlar arasında özel-kamu ayırımı yapılmasını gerektiren bir neden de yoktur. Açıklanan nedenlerle, itiraz konusu kural Anayasa'nın 2.,125. ve 155. maddelerine aykırı değildir. İtirazın reddi gerekir…" (Any. Mah.nin 26.12.2013 tarih ve E.2013/68, K.2013/165 sayılı kararı; R.G. 27.3.2014, Sayı: 28954, s.136-147.)

Anayasa'nın 158 inci maddesinin son fikrasında " Diğer mahkemelerle, Anayasa Mahkemesi arasındaki görev uyuşmazlıklarında, Anayasa Mahkemesi'nin kararı esas alınır." denilmektedir. Anayasa Mahkemesi'nin yukarıda gerekçesine yer verilen kararı, yasa koyucunun idari yargının görevine giren bir konuyu adli yargının görevine verebileceğine, dolayısıyla 2918 sayılı Kanunun 110 uncu maddesinin birinci fikrası ile öngörülen, bu Kanun'dan doğan tüm sorumluluk davalarının adli yargıda görülmesi düzenlemesinin Anayasa'ya aykırı bulunmadığına dair olup, esas itibariyle görev konusunda verilmiş bir karardır ve Anayasa'nın 158 inci maddesi uyarınca, başta Mahkememiz olmak üzere diğer yargı organları bakımından da uyulması zorunlu bir karar mesabesindedir.

Bu durumda, 2918 sayılı Yasanın 19.01.2011 tarihinde yürürlüğe giren 110. maddesi ile Anayasa Mahkemesi'nin işaret edilen kararı gözetildiğinde, bahsi geçen Kanun maddesinin karayollarında, can ve mal güvenliği yönünden trafik düzeninin sağlanarak trafik güvenliğini ilgilendiren tüm konularda alınacak önlemleri kapsadığı ve Kanunun, trafikle ilgili kuralları, şartları, hak ve yükümlülükleri, bunların uygulanmasını ve denetlenmesini, ilgili kuruluşları ve bunların görev yetki ve sorumlulukları ile, çalışma usullerini kapsadığı, dolayısıyla meydana gelen zararın tazmini istemiyle açılan bu davanın da adli yargı yerinde çözümlenmesi gerektiği sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle davanın görüm ve çözümü adli yargı yerinin görevine girdiğinden, Erzurum 2.İdare Mahkemesince yapılan başvurunun kabulü ile, Patnos Asliye Hukuk Mahkemesinin görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

S O N U Ç :Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Erzurum 2.İdare Mahkemesi'nin BAŞVURUSUNUN KABULÜ ile, Patnos Asliye Hukuk Mahkemesince verilen 12.12.2013 gün ve E:2013/158, K:2013/682 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 1.6.2015 gününde Üye Eyüp Sabri BAYDAR'ın KARŞI OYU ve OY ÇOKLUĞU İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Serdar	Eyüp Sabri	Ali	Nurdane
ÖZGÜLDÜR	BAYDAR	ÇOLAK	TOPUZ
	Üye	Üye	Üye
	Alaittin Ali	Ayhan	Mehmet
	ÖĞÜŞ	AKARSU	AKBULUT